Paakkasen Sanomat

Virolaisen sukuseuran lehti nro 45 2/2020

Hyvät sukulaiset

Palautetaanpa taas mieliimme sukuseuramme tarkoitus. Sääntöjen mukaan tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenten keskuudessa. Riittääkö se, että meillä on sukuseura, lehti ja sääntömääräiset tapaamiset tuon tavoitteen toteuttamiseen?

Meillä on yhteinen historia, mutta myös tulevaisuuden pitäisi olla valokeilassa. Tulisiko sukuseuran tulevaisuutta suunnitella muutenkin kuin kahden vuoden välein pidettävässä vuosikokouksessa?

Toivomme saavamme teiltä mahdollisimman paljon erilaisia ehdotuksia tulevasta kehityksestä. Olkaa yhteydessä hallituksen jäseniin ja kertokaa ajatuksistanne.

Sukuseuran yleiskokous 2019 päätti, että jäsenmaksu kaudelle 2019-21 on 20 €/ruokakunta/vuosi ja että Paakkasten Sanomien lehden paperiversio postitetaan ainoastaan niihin talouksiin, jotka ovat maksaneet vuosittaisen jäsenmaksunsa. Nuo jäsenmaksutulot ovat seuramme ainut tulonlähde, jolla toimintaa, mm. tämä Paakkasen Sanomat, järjestetään. Viime vuosina jäsenmaksunsa on maksanut enimmilläänkin vain pieni osa seuran aiemmista jäsenistä.

Yleiskokouksen päätösten mukaisesti olemmekin joutuneet supistamaan tämän lehden paperiversion jakelun vain maksunsa suorittaneisiin talouksiin. Jos sukulaisenne kyselevät lehden perään, niin pyytäkää heitä tarkistamaan jäsenmaksutilanteensa.

Taas kerran muistutamme teitä: kun muutatte osoitettanne tai nimeänne, niin ilmoittakaa siitä meille vaikkapa sähköpostilla osoitteella *sihteeri@virolaisensukuseura.fi*.

Tehkää samoin maksaessanne jäsenmaksua. Vaikka lukisittekin Paakkasen Sanomia vain netistä, niin ilmoittakaa silti aina myös täydelliset osoitetietonne. Siten varmistamme, että jäsenmaksukirjaus kohdistuu oikeaan henkilöön ja saatte tämän painetun lehden kotiinne.

Ota yhteyttä, jos sinulla on kysyttävää sukusi vaiheista tai vaikkapa tarinoita tai kuvia, jotka haluat tallentaa suvun tutkimusaineistoihin ja osaksi suvun historian tallennusta. Valokuvat ja pienetkin tarinat meistä ovat tervetulleita.

Tavataan viimeistään ensi kesän sukukokouksessa. Sopivaa pitopaikkaa mietitään paraikaa, mutta kokousaika lienee perinteisesti heinäkuun ensimmäinen viikonloppu.

Terveisin ja hyvän joulun ja uuden vuoden toivotuksin

Markku

Arvoisa Virolaisen sukuseuran jäsen!
Maksamalla jäsenmaksun tuet sukuseuramme toimintaa. Toivomme, että jäsenmaksua maksaessasi lisäät maksun viestikenttään niiden henkilöiden nimet tai ruokakunta, jota maksu koskee. Jäsenmaksun maksamisella varmistat Paakkasen Sanomien tulemisen jatkossakin postin mukana itsellesi sekä ääni- ja puheoikeuden sukukokouksessa. Huomioikaa, että vuosimaksu 20 € on perhe-/ruokakuntakohtainen.

Maksuohjeet:

Saajan tilinumero:	FI39 5236 0440 0529 05
Saajan nimi:	Virolaisen sukuseura Lohja
Viesti:	Jäsenmaksu 2020-2021 sekä henkilöiden nimet tai ruokakunta
Eräpäivä:	15.1.2021
Summa:	20 €

Kuusivuotiaan muistelmia kahdesta kouluvuodestaan ja vähän muustakin

Alakoulun oppilaat Paakkasen talon portailla 1929 *Anna Pekin valokuva*

Oli syksy vuosi 1929. Alakoulu, niin kuin siihen aikaan I ja II luokkaa kutsuttiin, alkoi Joonas Virolaisella. Ulkoeteisestä meni ovi avaraan huoneeseen, joka toimi meidän luokkahuoneena. Kuinka monta oppilasta meitä oli, en kyllä muista. Kuvassa on 22, mutta olivatko kaikki paikalla kuvaa otettaessa. Opettajamme oli nuori, *Aili Sikiö* nimeltään.

Osa meistä otti ensi askelia opintiellä, osa jo aiemmin käyneenä. Itse olin aloittanut koulunkäynnin jo 2 vuotta aiemmin tässä samassa talossa (vain luokkahuone oli toinen) toimineessa kiertokoulussa, joka kesti vain syksystä jouluun. Ei silloin koulussa mitään ruokailua ollut, kotoa laitetut voileivät ja pieni maitopullo kontissa eväinä. Ruokavälitunnilla söimme eväät kukin omalla paikallaan, pulpeettien toimiessa pöytinä. Sattui joskus, että maitopullo särkyi ja niin menivät lattialle pullonkappaleet kuin maitokin, siinä sitä pieni koululainen sai sitten jälkiä korjailla.

Ei meillä myöskään mitään voimistelusalia ollut ja kuinka olisikaan, koska sitä ei ollut varsinaisen koulunkaan yhteydessä. Syksyllä, niin kauan kun hyviä ilmoja riitti, olimme voimistelutunnit ulkona, samoin keväällä, kun vain ilmat antoivat myöten, olimme ulkona. Eihän silloin ollut kumisaappaita sadetakista nyt puhumattakaan. Sateella ja kovilla pakkasilla olimme sisällä. Opettaja keksi milloin minkäkinlaista liikuntaa, mitä nyt luokassa pystyi. Kun ei ollut tyhjää kuin kappale opettajan pöydän edessä ja käytävät luokan ympäri samoin pulpeettirivien välissä.

Virolaisella oli kyllä suuri tupa, olisimmeko siellä käyneet voimistelutunneilla ei ole muistissani, mutta kuusijuhlaan kyllä leikit harjoittelimme siellä. Matot vaan pyöritettiin rullille ja niin voikin leikki alkaa. Virolaisen naiset suorittivat samanaikaisesti askareitaan tuvassa, kun me leikimme ja lauloimme ja lopuksi matot taas suoriksi.

Kuusijuhla pidettiin sitten yläkoululaisten kanssa yhdessä nuorisoseurantalolla ja se alkoi illalla. Nämä kuusijuhlat sitten ansaitsisivat oman pienen lukunsa, mainitsen vain, meille pienemmille se oli todellinen juhla. Yleisöä oli sali tupaten täynnä, niin kuin muistini mukaan seuraavinakin vuosina, jotka itse olin koululaisena, ja kuusijuhlat vietettiin täällä samassa paikassa. (Järjestipä koulu ainakin yhtenä vuotena raittiusjuhlankin, olisiko ollut vuosi 1931 tai -32, tänne seurojentalolle). Kevätjuhlasta minulla ei ole minkäänlaista muistikuvaa, missä se olisi ollut. Edellisestä vuodesta muistan taas kevätjuhlan. Silloin alakoulu oli Maria Kuntulla ja siellä myös kevätjuhla vietettiin, ilma oli kaunis ja ohjelma esitettiin ulkona. Opettajamme nimi oli *Lempi Tyyne Hilska*.

Mitä vielä on muistiini jäänyt niin ainakin se, että opettajaa toteltiin. Olihan silloinkin toki vilkkaita lapsia, mutta eivät ne mitään erityisiä ongelmia tuottaneet. Yksi oli rauhaton yhdellä tunnilla, toinen toisella, mutta kyllä se opettaja meidät rauhoittuman sai. Samanlainen muistikuva minulla on seuraaviltakin kouluvuosilta, kun ikää karttui, niin leikitkin muuttuivat rajuimmiksi, mutta kyllä opettaja ne rauhoitti. Enkä muista, että kukaan olisi opettajaa vastustanut

Eräs tapaus, joka tästä toisesta kouluvuodesta on jäänyt mieleeni erikoisesti, on itsenäisyyspäivä. Aamulla, kun Virolaisen miehet nostivat lippua salkoon, olimme me pienet koululaiset siinä salon ympärillä ja lauloimme ”Siniristilippumme”. Se oli sitä aikaa, vai sanoisinko sen ajan isänmaallisuutta.

Seuraavilta kouluvuosilta on jäänyt mieleeni montakin hauskaa tapausta (vähemmän hauskat kai unohtuvat pikemmin) ja kerronkin tässä yhden.

Oli piirustustunti ja jouduimme piirtämään miesten lierihatun, mallina meillä oli hyvän piirtäjän, jo koulunsa päättäneet *Erkki Hannisen* piirtämä hattu (hänen piirustuksia oli vielä luokan seinällä useimpiakin). Minä huonona piirtäjänä yritin saada piirretyksi myös jonkinlaisen hatun, mutta huonoin tuloksin. Kun tunnin lopulla opettaja tapansa mukaan käveli pitkin käytäviä, katsellen aikaansaannoksia, hän pysähtyi vierelleni, katseli hattuani ja kaipa jotain sanoikin, mutta kukapa sitä enää muistaisi. Otti minulta kynän ja alkoi vedellä lisää viivoja ja hattuhan siitä tuli, oikein lieri sellainen. Ja kuinka ollakaan tämäkin hattu laitettiin luokan seinälle, ikävä kyllä ei omilla ansioillani. Opettaja oli *Otto Sassi*, jonka oppilaana olinkin neljä kansakouluvuotta sekä lisäksi kaksi jatkokouluvuotta.

Jatkokoulua kävimme kahtena iltana viikossa, tiistaina ja torstaina klo 18.00 – 20.00.

Kun sitä näin alkaa muistella, huomaa, että aika paljon muistoja sitä on pystynyt näiden vuosikymmenien aikana mukanaan kuljettamaan niin koulu- kuin muustakin siitä ajasta, jonka saimme viettää synnyinseudulla, karjalaisessa kotikylässä.

Näin muisteli
Anna Pekki, o.s. Hyrkkö

Yläsommeen yläkansakoulu syksyllä 1929, luokat 3 ja 4. *Vappu Urosen valokuva*
Koululaisten nimet löytyvät Paakkasen Sanomien numerosta 36 sivulta 4.

Huom! Kaikki Paakkasen Sanomien numerot ovat netissä sukuseuran kotisivuilla www.virolaisensukuseura.fi. Kannattaa käydä katsomassa!

ONKS SIUL TÄS TUTTUI?

Edellisessä lehdessä olleitten kuvien johdosta ei kukaan ole ottanut yhteyttä Irja tai Lauri Auviseen eikä Paakkasen Sanomien toimitukseen.

Tunnistaako kukaan edellisellä sivulla olevasta alakoululaisten valokuvasta ketään?

Seuraavalla sivulla olevan valokuvan haluaa Paakkasen Sanomien toimitus lähettää kaikille lehteä lukeville muistoksi vuosikymmenten takaisista tapahtumista.

Kuva on otettu Nikkolassa, Leena Åbergin mummon kotona talvella 1960, hänen 70-vuotissyntymäpäivillään. Maria Sofia istuu kuvan keskellä

Sukuseuramme nykyisistä jäsenistä Leena Åberg ja Veijo Mäkelä ovat olleet paikalla tilaisuudessa sekä tunnistamassa kuvassa olleita juhlavieraita. Leena muistaa, että vieraita oli paljon, mm. Kaarina ja Johannes Virolainen. Heille, niin kuin monille muillekin vieraille, Leena oli kaatamassa kahvia.

Toimituskunta toivoo, että sukuseuran jäsenet lähettäisivät vanhoja valokuviaan jaettavaksi sukuseuralaisille tiedoksi.

Maria Sofia Nikkolan syntymäpäiväjuhlien henkilöt (vasenmalta alkaen):

Kerttu Ranta o.s. Jaatinen
Anna Katariina Pärssinen
Tauno Jaatinen
Väinö Törn
Vappu Hämäläinen o.s. Uronen
Urho Mäkelä
Ester Myllykangas o.s. Nikkola
Leena Åberg o.s. Myllykangas
Ville Myllykangas
Elvi Nikkola
Maria Sofia Nikkola o.s. Uronen
Eeva Hellman o.s. Nikkola
Veijo Mäkelä
Matti Nikkola
Emma Nikkola
Pentti Fredriksson
Matilda Törn o.s. Uronen
Veikko Mäkelä
Matti Hellman
Pirkko Fredriksson o.s. Hämäläinen

Paakkasen Sanomien toimitus ja sukuseuran hallitus kiittävät arvokkaasta avustanne vanhojen kuvien taltioimiseksi tuleville sukupolville.

Kotiseutukirjoja edullisesti vaikkapa joulu ja/tai uuden vuoden lahjoiksi

Virolaisen sukuseuran kymmenen ensimmäistä toimintavuotta kuluivat suurelta osin sukututkimuksen teossa ja sukukirjan suunnittelussa. Vuosien kuluessa teos kuitenkin laajeni vähitellen sukukirjasta Yläsommeen ja Porlammin kyläkirjaksi niin että vuoden 1995 kevättalvella sukuseura päättikin luovuttaa vastuunsa kyläkirjaksi kasvaneen kirjan teosta Yläsommeen Porlammin Nuorisoseuralle. Tuota ja muitakin sukumme historiasta Yläsommeen Porlammin Nuorisoseuran kustantamia kotiseutukirjoja on vielä muutamia jäljellä edullisesti.

JUUREMME YLÄSOMMEESSA JA PORLAMMISSA 20 €
Kertomuksia ja kuvia Yläsommeen ja Porlammin kylien kaikista tiloista ja asukkaista vuoden 1939 tilanteessa (437 sivua). Kirjassa on luetteloitu kaikki kylien 46 kantasukua kantaisineen. Tämä on kaikkien sukuseuralaisten ehdoton lähdeteos omien sukujuurien ja sukulaisuussuhteiden selvityksessä. Teos on valmistunut vuonna 1997.

KYLÄT SODASSA 20 €
Kirja sisältää luettelot ja kuvat Yläsommeen ja Porlammin vuosien 1939-1944 sotiin osallistuneista, niissä haavoittuneista ja kaatuneista (247 sivua). Teos sisältää kertomuksia henkilöiden omista sotamuistoista. Teos on valmistunut vuonna 2003.

KOTIKYLIEN PERINTÖ 20 €
Kirja sisältää kertomuksia ja kuvia Yläsommeen ja Porlammin kylien elämästä, elintavoista ja tapahtumista ennen sotia (235 sivua).

Kirjoja voi tiedustella *Kaija Virolaiselta* puh. 040 5630517**.** Jos toimitus tapahtuu postitse, niin silloin hintaan lisätään postimaksu.

Paakkasen Sanomien toimituskunta

Virpi Kiiskinen
puh. 050 542 2309 (iltaisin)
virpi.kiiskinen@gmail.com

Katariina Lahtinen
puh. 044 751 6668
katariina.lahtinen@aspa.fi

Pekka Hämäläinen
puh. 0400 200 012
pekka.j.hamalainen@gmail.com

Paakkasen Sanomien toimitus toivottaa

Rauhallista Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta 2021!